11 MAR

EXHIBITION FOR ONE - WYBRANI ARTYŚCI- PATRICIA SMITH, FRANCJA

BY ZYTA MISZTAL V. BLECHINGER /

Wyobraźnia - jest źródłem twórczości i jej kluczowym elementem. S. Maimon żywił przekonanie, że jest też najbardziej oryginalnym uzdolnieniem człowieka[1]. W starożytności uważano wyobraźnię za „medium par excellence" każdej formy wiedzy, będącej jedynym spoiwem łączącym świat odczuwalny ze światem poznawalnym.[2] Jeden z kontynuatorów myśli Immanuela Kanta, J.Frohschammer, określał wyobraźnię jako główną zasadę rozwijającego się wszechświata, w którym to twórca, poprzez czynność logiczną umysłu, przekształcał materiał natury w ideę, natomiast punktem wyjścia dla jego artystycznej działalności była zastana rzeczywistość.[3] Dzisiaj, ważną rolą wyobraźni może być próba zespolenia uniwersalnych wartości z wartościami życia codziennego. Jeśli wyobraźnia faktycznie ingeruje w rzeczywistość, to nadaje jej nowe, intelektualne znaczenia. Ich motywem bywa natchnienie, zaś treścią - uczucie[4]. Wyobraźnia w sztuce często posługuje się przestrzenią, pozwalając odbiorcy właściwie ujmować te kategorie, które w swej istocie są projekcją intuicji.

Intrygująca ekspozycja, będąca częścią wystawy **"Exhibition for ONE",** jest doskonałym przykładem projektu, który zachęca do doświadczania dzieł sztuki bezpośrednio w umyśle, przenosząc ciekawość dociekliwego widza w odległe miejsca, tak samo surrealistyczne, co znajome.

> ***„Każdy z nas stoi w jednym wyjątkowym miejscu we wszechświecie, w pewnym momencie w przestrzeni czasu, trzymając w ręku czystą kartkę papieru. Od tego zaczynamy*** *".[5]*

Na poddaszu zamku Château Beaurepaire w Loudun (Francja) **Patricia Smith** wyeksponowała reprodukcje swych prac, wycinając je w nowe formy i naklejając na ścianę. Te, niczym komórki macierzyste wniknęły w krajobraz Chambre de Bonne, budując jego żywą tkankę i konfrontując się jednocześnie z przedmiotami - symbolami, takimi jak: puste krzesło (*obecność nieobecnych*), zegar (*przemijanie*), lampa i księga (*mądrość i oświecenie*). Subtelne prace, o owalnych biomorficznych kształtach, doskonale zestawiono z dziełami innych uczestników projektu – artystów, których obrazy oprawione w strojne ramy, dopowiadały własne historie. Przyznajmy, że pokój pokojówki (*Chambre de Bonne*) nie jest typowym miejscem wystawienniczym. Sam fakt lokalizacji wystawy w tak ujmującej przestrzeni, daje do zrozumienia, że mamy do czynienia z wydarzeniem, mającym wiele do zaoferowania tym, którzy zachcą studiować je dogłębnie, uważnie łącząc wszystkie jego składowe. To wystawa - zagadka, pełna licznych, nie tylko historycznych, odniesień. To też wielowątkowa opowieść, w której pierwsze odkrycia stanowią trop dla kolejnych. Przemawiają zarówno przez swą estetykę, jaki i przez wartość przedstawianej treści, których introspektywna forma rozgrywa się bezpośrednio po stronie fizjologii podmiotu i jego podświadomości.

Inicjatorka wystawy **Patricia Smith**, od lat tworzy tak zwaną „kartografię psychiczną". Jej utwory, choć posiadają geologiczne i biologiczne konotacje, są niezwykle emocjonalne. Delikatne i precyzyjne prace, wykonane w technice piórka i akwareli, przypominają anatomiczne struktury mózgu, morfologiczne formy komórkowe lub kształty fantastycznych światów. Pęknięcia, szczeliny, klify. Alegorie medyczne i architektoniczne. Tam, artystka łączy skojarzenia, słowa i ich znaczenia, z kategoriami przestrzennymi, nawiązując wprost do natury. Dzięki swej wyobraźni jest w stanie wniknąć w strukturę emocji i rozplanować je na swych „mapach myśli". Przez skojarzenia przywołuje wspomnienia, zmieniając pojęcia w obrazy. W tym ujęciu "mapy" stają się metaforą ontologiczną, która pozwala uchwycić zmieniające się konceptualizacje zależności między reprezentacją świata a jego istotą. Są też pojęciem „wędrownym", cyrkulującym pomiędzy praktyką artystyczną a dyscyplinami naukowymi, takimi jak kartografia geograficzna, historia, psychologia, czy wreszcie socjologia. Istnieje tu ścisła korelacja pomiędzy wyobrażeniem, symbolem i tekstem, które wzajemnie się uzupełniają. Artystka często nadaje swym pracom numery lub też oficjalnie wyglądające stemple, znacząc je jako „opatentowane" lub „ważne". To godna podziwu próba utrzymania zdrowego dystansu wobec nieustannej potrzeby porządkowania i etykietowania rzeczywistości. Prace Patryci Smith mogę sugerować też pewne rozczarowanie relacjami społecznymi. Kartografia psychiczna, choć wydaje się enigmatyczna, jest dość łatwa do odczytania. Współczesna terminologia przenika tu do przestrzeni krajobrazu, zaś jego wyraźne cechy geologiczne, odnoszą się raczej do stanów psychicznych. Tropikalne archipelagi widziane z góry, zatoczki i atole - *jeziora zapomnienia*, wąska cieśnina - *nieprzyjaciel*, rafy i niebezpieczna linia brzegowa - *kataklizm, tragiczne zdarzenie losowe*. To udana próba zobrazowania lub raczej **zmapowania** (w tym kontekście niechaj funkcjonuje bardziej adekwatne określenie) **stanów emocjonalnych**, odczuwanych przez współczesnego człowieka, żyjącego samotnie w obszarze określonego „mentalnego terytorium". To również pięknie ujęta w języku malarskim przestroga, w formie precyzyjnie ukazanych, zdematerializowanych interakcji człowieka ze światem. Światem, w którym przyszło nam egzystować w oderwaniu od natury i jej przejawów. Może dlatego coraz boleśniej odczuwamy zagrożenie i stratę?

> *„Dzisiejsza abstrakcja nie jest już abstrakcją mapy, sobowtóra, lustra czy pojęcia. Symulacja nie jest już symulacją terytorium , przedmiotu odniesienia, substancji. Stanowi raczej sposób generowania - za pomocą modeli - rzeczywistości pozbawionej źródła i realności: hiper rzeczywistości. Terytorium nie poprzedza już mapy ani nie trwa dłużej niż ona. Od tej pory to mapa poprzedza terytorium - precesja symulakrów - to ona tworzy terytorium i, by odwołać się ponownie do opowieści Borgesa, dziś to strzępy terytorium gniją powoli na płaszczyźnie mapy. To szczątki rzeczywistości, a nie mapy, przetrwały tu i tam"[6]*

Jeśli współczesna sztuka wpływa na rozwój wyobraźni, to splata ze sobą emocje, intuicję i uwagę. Treść dzieł artystycznych integruje procesy psychiczne, które wyznaczają kierunek logicznej aktywności, wpływając na myślenie - podstawowy składnik ludzkiej świadomości. To wyobraźnia zajmuje kluczowe miejsce w kategoriach estetycznych i wychowawczych. Za jej nauczycielkę możemy uznać sztukę. Sztukę, z którą wiąże się zagadka ludzkiego losu oraz bunt przeciw zastanej rzeczywistości. [7] A jaka jest dzisiaj ta nasza rzeczywistość? Gdzie właściwie jesteśmy?

Zyta Misztal v. Blechinger

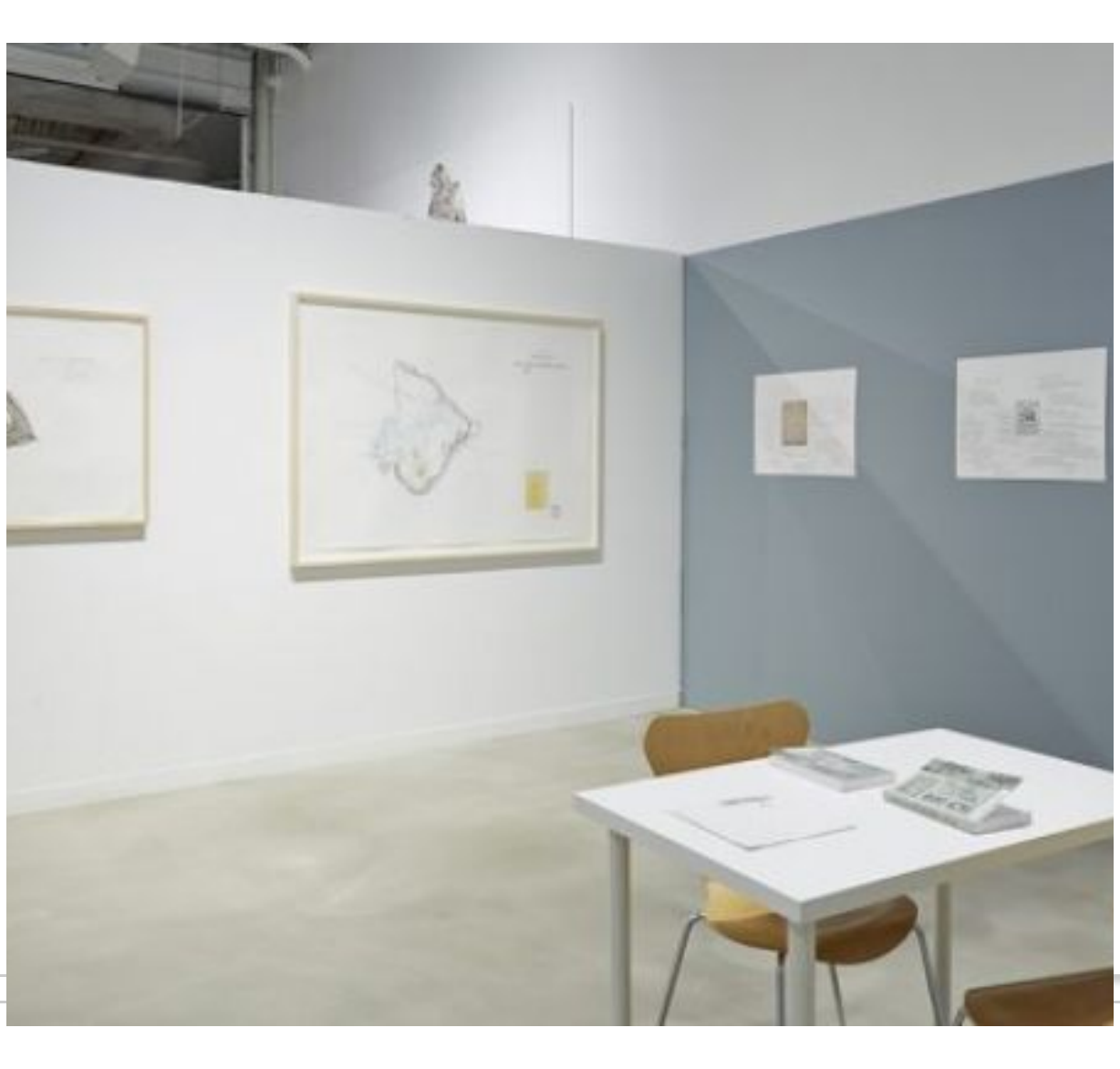

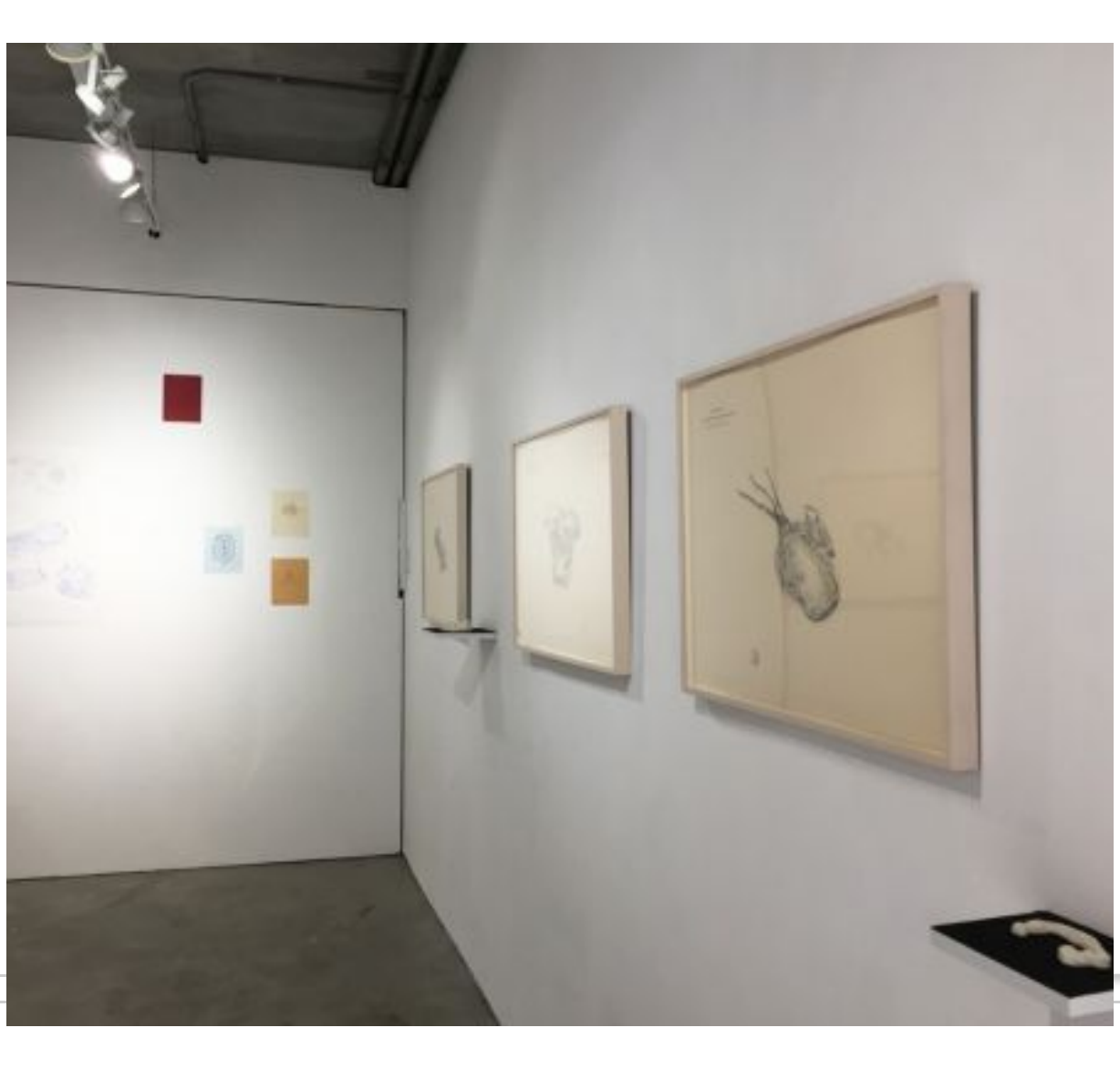

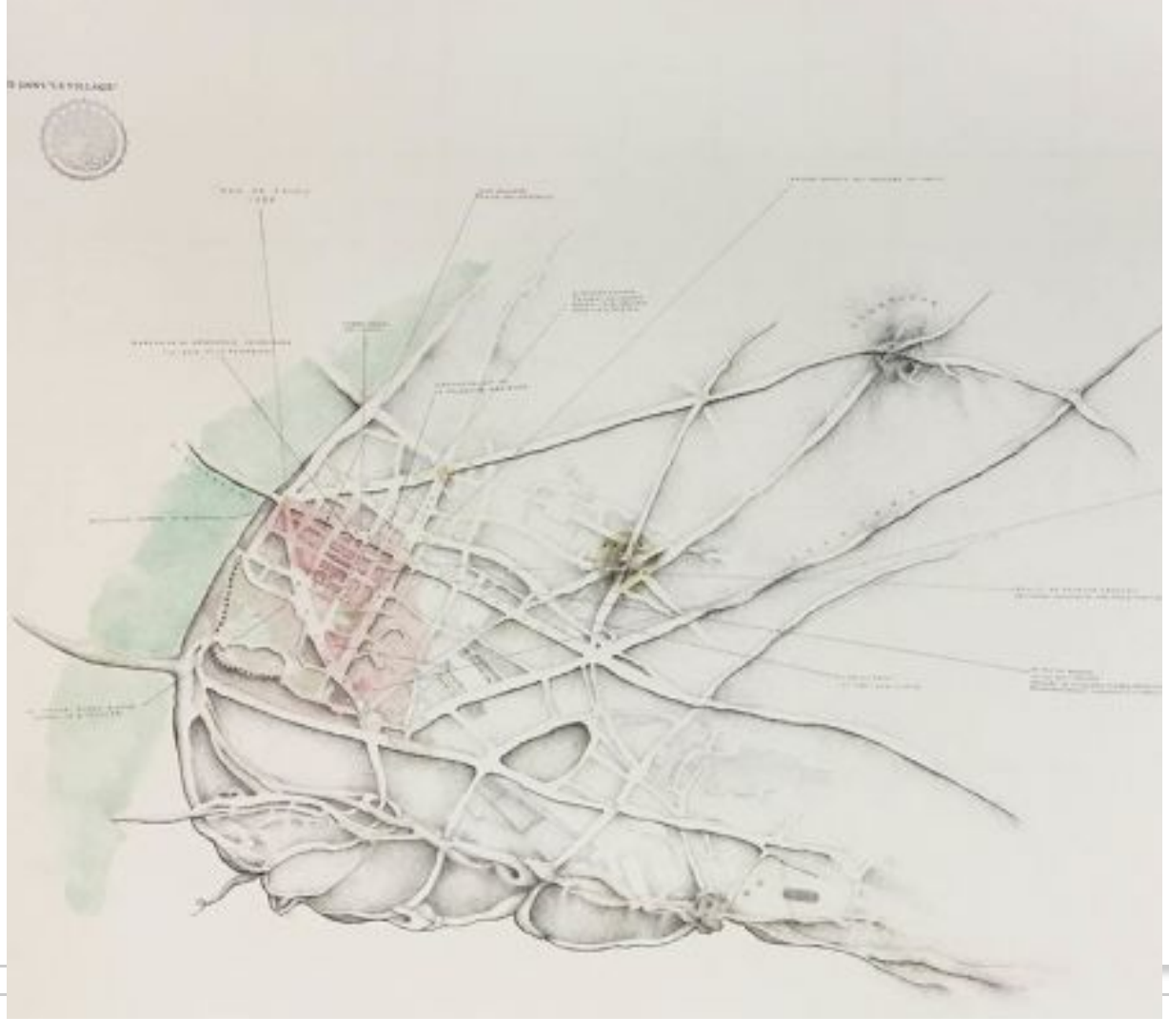

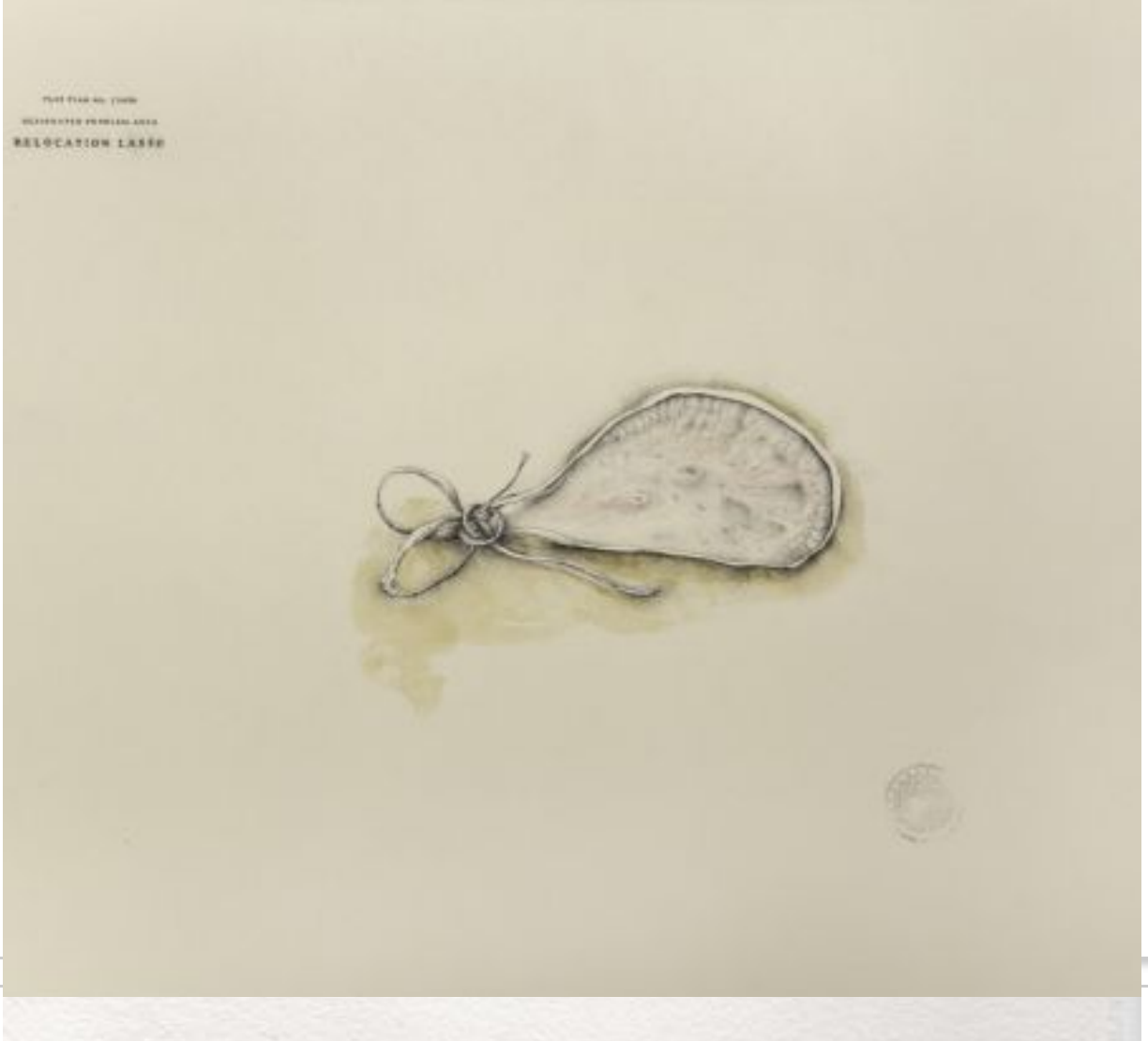

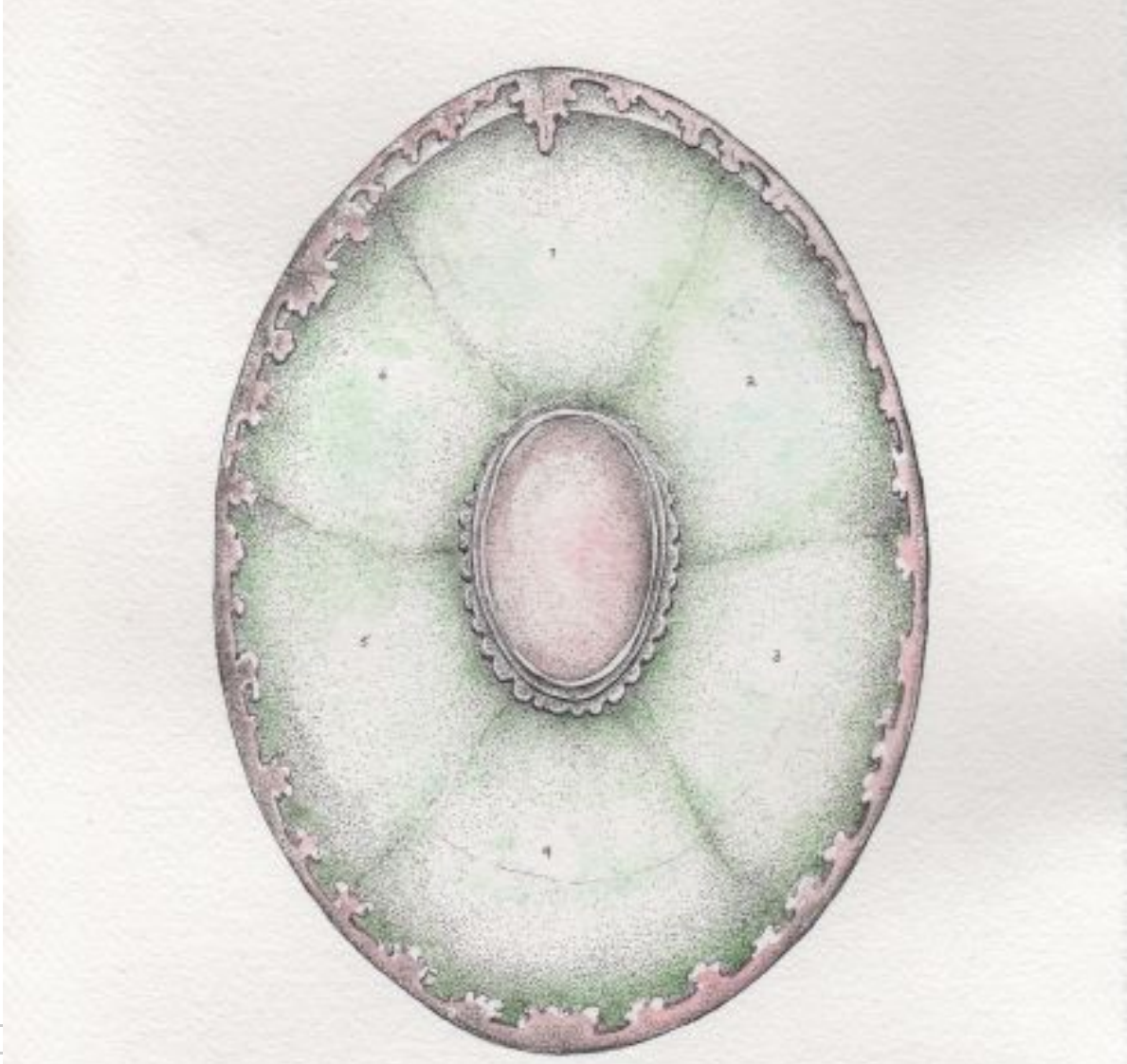

Patricia Smith

urodziła się w Camden w stanie New Jersey w Stanach Zjednoczonych. Studiowała sztukę na Rutgers University w Camden i Pennsylvania Academy of Fine Arts w Filadelfii. Otrzymała tytuł magistra sztuk pięknych na Rutgers University Mason Gross School of Art w Nowym Brunszwiku w stanie New Jersey w 1984 roku, a następnie przeniosła się do Nowego Jorku. Działała na scenie artystycznej w centrum Manhattanu i East Village, wystawiając w takich historycznych galeriach jak: Sensory Evolution, Helio, Life Gallery, Cuando, Nico Smith, Limbo, Zeus Trabia i Nite Gallery. Jej pierwsza indywidualna wystawa w Nowym Jorku odbyła się w Piezo Electric Gallery w 1986 roku.

Patricia Smith jest założycielką *Femme Vitale*, grupy, która inicjowała wystawy na terenie Nowego Jorku, w tym Brecht Forum w Tribeca i Times Square Hotel na Manhattanie. W latach 90-tych jej prace wystawiały galerie w Williamsburgu na Brooklynie, w tym pionierska Test Site, Sauce Gallery, Sideshow, Eyewash i Pierogi 2000. W latach 90-tych artystka zorganizowała kilka wystaw zbiorowych w swoim lofcie na Manhattanie, gdzie przedstawiała nowojorskiej publiczności twórczość artystów z Europy i mało znanych artystów lokalnych. Była także kuratorką dużych projektów instalacyjnych we współpracy z Voorkamer Artists Initiative w Lier w Belgii oraz na Uniwersytecie Maryland w College Park.

Patricia Smith jest obecnie reprezentowana przez Front Room Gallery w Nowym Jorku, gdzie od 2006 r odbywają się jej wystawy indywidualne. Wystawiała również w Black Herron Gallery, Saint Peter's Church, A.I.R. Gallery i Piezo Electric Gallery w Nowym Jorku; Ruth Bachofner Gallery, Jancar Gallery i Solway Jones Gallery w Los Angeles, Dorsch Gallery w Miami, Pierogi Gallery na Brooklynie, Dean Project i Artifact Gallery w Nowym Jorku , Galeria Croxhapox w Gandawie w Belgii; czy S.O.M.A. w Berlinie, Niemcy.

Jej prace były prezentowane w muzeach i instytucjach na całym świecie, w tym w Brooklyn Museum na Brooklynie w Nowym Jorku; Torrance Art Museum w Torrance w Kalifornii; BRIC w Brooklynie w Nowym Jorku; ESAD w Grenoble we Francji; Centre d'Art Contemporain de Fontaine we Francji; Broadcast Gallery w Dublinie, Irlandia; Austellungsraum Klingental w Bazylei w Szwajcarii; Muzeum Housatonic w Bridgeport, Connecticut; Muzeum Stedelijk w Aalst w Belgii; Grand Bazaar w Stambule w połączeniu z Biennale w Stambule (2007); Muzeum Stedelijk w Lier w Belgii; Weatherspoon Museum na Uniwersytecie Północnej Karoliny w Greensboro i Art Amsterdam KunstRAI.

Laureatka stypendium New York Foundation of the Arts 2014 w kategorii Rysunek / Grafika / Książki artystyczne.

Jej prace znalazły się na okładce You Are Here: The Journal of Creative Geography, wydanego przez University of Arizona.

Wystawy recenzowały między innymi : The New York Times, Art in America, Los Angeles Times, L Magazine, Le Devoir (Montreal), The Globe and Mail (Toronto), De Morgen (Belgia), Critical Review, New York Magazine.

Artystka uczestniczyła w programach rezydencyjnych, między innymi w Cité Internationale des Arts w Paryżu, oraz w Kaus Australis w Rotterdamie.

Obecnie mieszka i pracuje w Paryżu.

Strona artystki : PATRICIA SMITH
Zdjęcia © Patricia Smith

Spis fotografii :

- Family Portraits 2015; Installation view of Stationsstraat 39
- Installation view / Bureau de la Géographie Intérieure, 2017
- Installations view / Sognando Bienno, 2018
- Patricia Smith's All-Purpose Mourning Stadium and Upper Brooklyn Recovered Memory Tureen, to the left of Jan Rothuizen's drawings | Photo by Jason Wyche; Courtesy of BRIC
- Installation view / Shelter in Place, 2017
- Exhibition for ONE **Chambre de Bonne** Château Beaurepaire Loudun**,** France 2020

---

[1] N.J. Jacobs, Maimon's Theory of the Imagination, (w) Studies in Philosophy Jerusalem 1960, s. 250÷257

[2] Giorgio Agamben, Enfance et histoire. Destruction de l'expérience et origine de l'histoire [Dzieci i historia. Niszczenie doświadczenia i pochodzenie historii], Paryż, wyd. Payot & Rivages, 1978–1989 r, s. 45.

[3] Por. S. Morawski, Poglądy Józefa Kremera na sztukę, (w:) Studia historii myśli estetycznej XVIII i XIX w., s. 260

[4] J. Ruskin, O wyobraźni, Op.cit., s. 63

[5] Peter Turchi, „Mapy wyobraźni: pisarz jako kartograf"

[6] . B audrillard Symulakry i symulacja, przeł. S. Królak, Warszawa 2005, s. 6.

[7] B. Suchodolski, Wychowanie i strategia życia, Warszawa 1983, s. 183

Lubię to! 13 Tweetnij Udostępnij 5

© Redakcja Format 2013 Wszelkie Prawa Zastrzeżone, Stronę www.format-net.pl zrealizowano ze środków finansowych Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Wydawca strony internetowej / Publisher of the website - © Ośrodek Kultury i Sztuki we Wrocławiu - Instytucja Kultury Samorządu Województwa Dolnośląskiego

Wydawca / Publisher - © Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu /The Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław

Projekt / Koncepcja serwisu: Tomasz Pietrek, Wykonanie: Adam Koj, Paweł Szewczyk, Autor nazwy portalu Format Net: Krzysztof Saj

AKTUALNY NUMER - CZYTAJ WIĘCEJ